31966R0136

1966 9 30 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 172/3025

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 136/66
1966 m. rugsėjo 22 d.
dėl bendro aliejų ir riebalų rinkos organizavimo

EUROPOS EKONOMINĖS BENDRIJOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 42 ir 43 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

kadangi situacija Bendrijos augalinės ar jūrinės kilmės produktų aliejų ir riebalų rinkoje charakterizuojama didele paklausa ir menka šių produktų gamybos apimtimi; kadangi dėl šios priežasties valstybės narės žymiu mastu priklauso nuo pasaulio rinkos pasiūlos; kadangi dėl susiklosčiusios padėties galima pateisinti įvairių importo barjerų pašalinimą ar jų pakeitimą, išskyrus kai kuriuos alyvuogių aliejaus produktus, Bendruoju muito tarifu, kuris padeda ūkio šakoms lengviau apsirūpinti šiais produktais, leidžiant įvežti žaliavas be muitų, o muitai už galutinius produktus jas apsaugo bei užtikrina pasiūlą vartotojams už tinkamą kainą;

kadangi importo barjerų pašalinimas paliktų Bendrijos aliejinių augalų sėklų, aliejinių augalų vaisių bei iš jų gautų aliejų rinką neapsaugotą nuo trikdymų, kuriuos gali sukelti importas iš trečiųjų šalių arba dėl trečiųjų šalių veiksmų atsirandantys skirtumai tarp kainų, gaunamų už iš aliejinių augalų vaisių ir iš jų sėklų pagamintus produktus bei už pačias sėklas ir vaisius; kadangi šie trikdymai ženkliai pažeidžia gamintojų bei perdirbimo ūkio šakų interesus; kadangi būtent todėl reikia priimti nuostatą dėl tinkamų priemonių tokiai padėčiai ištaisyti, kartu atsižvelgiant į tarptautinius įsipareigojimus;

kadangi, dėl padėties pasaulio rinkoje, pašalinus importo barjerus ir nekompensuojant poveikio kitomis priemonėmis, kai kurie Bendrijos žemės ūkio bei pramoninės gamybos sektoriai gali būti neigiamai paveikti; kadangi, ženkliai sumažėjus konkuruojančių aliejų kainoms, gali sumažėti alyvuogių aliejaus suvartojimas; kadangi kiti aliejai bei aliejinių augalų sėklos tiesiogiai konkuruoja su aliejais bei aliejinių augalų sėklomis, kurie, taikant sumažintus muitus arba jų visiškai netaikant, yra importuojami iš trečiųjų šalių;

kadangi alyvuogių auginimas ir alyvuogių aliejaus gamyba yra ypatingai svarbūs kai kuriems Bendrijos regionams, kuriuose jie daugumai gyventojų neretai yra svarbiausias pajamų šaltinis; kadangi didelėms vartotojų grupėms alyvuogių aliejus yra svarbiausias aliejaus ir riebalų šaltinis; kadangi aliejinių augalų sėklų ir ypač rapsuko, rapso bei saulėgrąžų sėklų auginimas padeda išsilaikyti ūkiams ir leidžia pagerinti techninę bei finansinę pusiausvyrą; kadangi būtent todėl privalu atitinkamomis priemonėmis remti šią veiklą;

kadangi prekyba šių Bendrijoje užaugintų produktų derliumi turi užtikrinti augintojams pakankamas pajamas, kurių dydį už alyvuogių aliejų gali nustatyti tikslinė gamybos kaina ir už aliejinių augalų sėklas – tikslinė kaina; kadangi skirtumas tarp šių ir vartotojui priimtinų kainų yra ta subsidija, kurią reikia duoti, siekiant užsibrėžto tikslo;

kadangi vartotojų teikiama pirmenybė leidžia parduoti alyvuogių aliejų brangiau negu kitus panašios rūšies produktus; kadangi būtent todėl, atsižvelgiant į konkuruojančių produktų kainas, įmanoma nustatyti tikslinę rinkos kainą, kuri, kaip paprastai, savo produktus pardavusiam gamintojui leis gauti didelę dalį būtinų pajamų įplaukų už pardavimus pavidalu;

kadangi tikslinė alyvuogių aliejaus rinkos kaina negali pasiekti savo tikslų, jei faktiškai rinkoje vyraujanti kaina nebus kiek įmanoma artimesnė rinkos kainai; kadangi todėl šią produkciją gaminančiose valstybėse narėse bei prie Bendrijos sienų derėtų sukurti stabilizavimo mechanizmą;

([1]) OL 119, 1965 7 3, p. 2040/65.

kadangi pageidaujamo stabilumo Bendrijoje galima pasiekti sudarant galimybes alyvuogių aliejaus gamybos regionuose pasiūlyti alyvuogių aliejų kompetentingoms valstybių narių institucijoms; kadangi dėl geografinės gamybos ir suvartojimo koncentracijos intervencinių institucijų mokėtina intervencinė aliejaus kaina gali būti ta pati visuose intervencijos centruose; kadangi, siekiant užtikrinti nuolatinę pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą ir neutralizuoti gamybos svyravimų poveikį, derėtų priimti nuostatą dėl galimybės patikėti intervencinėms institucijoms kaupti buferines atsargas;

kadangi, siekiant stabilizuoti Bendrijos rinką iki pageidaujamo lygio ir ypač užtikrinant, kad pasaulio rinkos kainų svyravimai nedarytų poveikio kainoms Bendrijoje, derėtų priimti nuostatą dėl importo mokesčio, atitinkančio skirtumą tarp slenkstinės kainos, nustatomos pagal rinkos tikslinę kainą, ir pasaulio rinkoje vyraujančių kainų; kadangi, siekiant visiškos ir nuoseklios apsaugos, tokią pat sistemą reikia taikyti ir išspaudoms bei kitoms aliejaus gamybos atliekoms, gaunamoms išgaunant alyvuogių aliejų ir aliejaus gamybai alyvuoges;

kadangi tais atvejais, kai alyvuogių aliejus vartojamas žuvies ir daržovių konservams gaminti, mokesčio ėmimas turi būti sustabdytas arba turi būti suteikiama grąžinamoji išmoka, kad gamintojai galėtų atlaikyti panašių produktų, gaminamų su aliejumi, kuris nupirktas už pasaulio rinkos kainas, konkurenciją;

kadangi alyvuogių aliejaus pasiūla vartotojams gali sumažėti, jei pasaulio ir Bendrijos kainų santykis skatintų ženklų alyvuogių aliejaus eksporto padidėjimą; kadangi šio produkto importas bei eksportas kai kuriais atvejais gali sukelti rinkos nestabilumą; kadangi todėl derėtų priimti nuostatą apie tai, ką tokiais atvejais reikėtų daryti;

kadangi aliejinių augalų sėklų augintojus nuo rizikos, kuri, nepaisant siūlomos subsidijų sistemos, gali iškilti dėl nestabilios rinkos padėties, įmanoma apsaugoti, panaudojant intervencinį mechanizmą, kai superkami tie kiekiai, kurie yra siūlomi kompetentingoms institucijoms už intervencines kainas, kurias, atsižvelgiant į tai, kad gamybos mastas yra didžiulis, o perdirbimo centrų yra nedaug, privalu nustatyti turint omenyje natūralias kainų formavimo sąlygas;

kadangi sėklų, kurioms bus taikoma anksčiau minėta sistema, sąrašą reikia sudaryti taip, kad į jį patektų šiuo metu dažniausiai auginamos rūšys; tačiau, kadangi reikia priimti tokią nuostatą, kurios esant reikalui galėtų būti taikoma kitoms sėklų rūšims;

kadangi atsisakymas naudoti priemones, skatinančias aliejaus gamybą iš vynuogių kauliukų kai kuriose valstybėse narėse, verčia imtis specialių priemonių, leidžiančių minėtajai pramonės šakai prisiderinti prie naujų rinkos sąlygų;

kadangi bendrą aliejų ir riebalų rinkos organizavimą reglamentuojančių nuostatų nuoseklumui būtų padaryta žala, jei jų poveikį reikėtų sujungti su nuostatomis dėl subsidijų, kurios yra nepriimtinos pagal Sutartyje numatytus reikalavimus; kadangi, kol įsigalios bendros žemės ūkio politikos nuostatos dėl linų, reikia padaryti išimtį dėl aliejaus gamybai skirtų sėmenų augintojų subsidijavimo;

kadangi, reikia atsižvelgti į bendrą aliejų ir riebalų rinkos organizavimą, o taip pat ir į Sutarties 39 ir 110 straipsniuose numatytus tikslus;

kadangi, siekiant palengvinti siūlomų priemonių įgyvendinimą, derėtų nustatyti tvarką, kaip užmegzti glaudų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą vadybos komitete,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Nustatomas bendro aliejinių augalų sėklų ir vaisių, augalinių aliejų ir riebalų, taip pat iš žuvų ar jūros žinduolių gaunamų aliejų ir riebalų rinkos organizavimo principai.

2. Šis reglamentas yra taikomas tokiems produktams:

	Bendrojo muito tarifo pozicijos numeris	Prekių aprašymas
a)	12.01	Aliejinių augalų sėklos ir aliejinių augalų vaisiai, sveiki ar smulkinti
b)	12.02	Nenuriebalinti aliejinių augalų sėklų ar aliejinių augalų vaisių miltai ar rupiniai (išskyrus garstyčių miltelius)
	15.04	Rafinuoti arba nerafinuoti žuvų ir jūros žinduolių aliejai bei riebalai
	ex 15.07	Pastovios konsistencijos augaliniai skysti ar kieti, nerafinuoti, rafinuoti ar gryninti aliejai, išskyrus alyvuogių aliejų
	15.12	Visiškai ar iš dalies hidrinti gyvulių ar augaliniai aliejai, sutirštinti ar sukietinti kitų procesų metu, rafinuoti arba nerafinuoti, tačiau toliau neperdirbti
	15.13	Margarinas, lydytų taukų imitacija bei kitokie valgymui paruošti riebalai

	Bendrojo muito tarifo pozicijos numeris	Prekių aprašymas
	ex 15.17	Atliekos, atsirandančios apdorojant riebalines medžiagas arba gyvulių ar daržovių vašką, išskyrus tuos, kuriuose yra aliejų, turinčių alyvuogių aliejaus savybių
	ex 23.04	Išspaudos ir kitokios atliekos (išskyrus nuosėdas), atsirandančios išgaunant augalinį aliejų, išskyrus alyvuogių aliejaus išspaudas ir kitas atliekas
c)	ex 15.07	Neapdorotas, rafinuotas ar grynintas alyvuogių aliejus
d)	ex 07.01 N	Šviežios bei šaldytos alyvuogės
	ex 07.02	Šaldytos alyvuogės (žalios ar virtos)
	ex 07.03 A	Laikinai sūryme, sieros vandenyje ar kituose konservuojančiuose tirpaluose laikomos alyvuogės, bet specialiai neparuoštos greitam vartojimui
	ex 07.04 B	Džiovintos, dehidrintos ar garintos alyvuogės, sveikos, pjaustytos, susmulkintos į miltelius, bet toliau neapdorotos
e)	ex 15.17	Atliekos, gaunamos apdorojant riebalines medžiagas arba gyvulių ar daržovių vaškus, turinčius aliejų, pasižyminčių alyvuogių aliejaus savybėmis
	ex 23.04	Išspaudos bei kitos atliekos, gaunamos išgaunant alyvuogių aliejų

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba

2 straipsnis

1. 1 straipsnio 2 dalies a, b ir d punktuose išvardytiems produktams yra taikomas Bendrasis muitų tarifas.

2. Produktų, išvardytų 1 straipsnio 2 dalies c ir e punktuose ir 15 straipsnio 1 dalyje importui iš trečiųjų šalių taikoma mokesčių sistema.

3 straipsnis

1. Pagal 2 straipsnio nuostatas su šio reglamento nuostatomis Bendrijos vidaus prekyboje yra nesuderinam šie dalykai:

— apmokestinimas bet kokiu muitu ar lygiaverčio poveikio mokesčiu,

— bet kokio kiekybinio apribojimo ar lygiaverčio poveikio priemonių taikymas,

— Sutarties 44 straipsnio nuostatų taikymas.

2. Prekyboje su trečiosiomis šalimis su šio reglamento nuostatomis yra nesuderinami šie dalykai:

— apmokestinimas bet kokiu muitu ar lygiaverčio poveikio mokesčiu, išskyrus tuos, kurie numatyti šiame reglamente,

— bet kokio kiekybinio apribojimo ar lygiaverčio poveikio priemonių taikymas, išskyrus tuos nukrypimus, dėl kurių nusprendžia Taryba, veikianti pagal Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytą balsavimo tvarką, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

3. 17 straipsnyje numatytų importo ar eksporto licencijų išdavimo apribojimas tam tikra turinčių teisę jas gauti asmenų kategorija yra laikomas viena iš lygiaverčio poveikio priemonių kiekybiniam apribojimui.

4. Prekyba Bendrijoje 1 straipsnio 2 dalies nuostatose išvardytomis prekėmis yra nesuderinama su šio reglamento nuostatomis, jei toms prekėms pagaminti nėra naudojami laisvoje apyvartoje esantys produktai.

5. Iki to laiko, kol bus suderintos nacionalinės nuostatos, reglamentuojančios muitų, mokesčių ar privalomųjų mokėjimų, imamų reeksportuojant produktus į trečiąsias šalis, sustabdymą ar panaikinimą, nepažeisdama nuostatų, kurios turi būti priimtos atliekant tokį suderinimą, Taryba, pagal Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytą balsavimo tvarką, remdamasi Komisijos pasiūlymu, imasi reikiamų priemonių, kad pašalintų alyvuogių aliejaus rinkoje dėl nacionalinio reguliavimo skirtumų iškylančius trikdymus.

6. Tais atvejais, kai 1 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose išvardyti produktai yra įvežami iš trečiųjų šalių tokiais kiekiais ir tokiomis sąlygomis, kurios gali rimtai pakenkti arba kelti grėsmę Bendrijos 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų gamintojų interesams, už importą gali būti imama kompensacinė suma.

Kompensacinė suma už 1 straipsnio 2 dalyje išvardytų produktų importą gali būti imama ir tais atvejais, kai dėl tiesioginių ar netiesioginių subsidijų ar priemokų, kurias šiems produktams skiria viena ar daugiau trečiųjų šalių, arba kai yra taikomos lygiavertės priemonės, faktiška šių produktų pasiūla neatitinka tų kainų, kurios dominuotų, jei tos priemonės ar praktika nebūtų taikomos, ir tokia padėtis kenkia arba kelia rimtą grėsmę Bendrijos 1 straipsnyje 2 dalyje išvardytų produktų gamybai.

Įvedant tokias kompensacines sumas, būtina nepažeisti valstybių narių ir Bendrijos prisiimtų tarptautinių įsipareigojimų. Sumos dydis yra nustatomas pagal taisykles, kurias priima Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Alyvuogių aliejus

4 straipsnis

Iki kiekvienų metų spalio 1 d. Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nustato bendrą tikslinę gamybos kainą, bendrą rinkos tikslinę kainą, bendrą intervencinę kainą ir bendrą slenkstinę kainą Bendrijos alyvuogių aliejui.

Pagal 9 straipsnio nuostatas šios kainos galioja visus ateinančius prekybos metus. Prekybos metai prasideda lapkričio 1 d. ir baigiasi spalio 31 d.

Šios kainos yra nustatomos standartinės kokybės aliejui, atitinkančiam vieną iš Priede pateiktų 35 straipsnyje minėtų apibrėžimų. Standartinę kokybę nustato Taryba 1 dalyje nustatyta tvarka.

Kainos yra nustatomos didmeninei prekybai ir į jas neįeina mokesčiai.

5 straipsnis

Tikslinė gamybos kaina yra nustatoma tokio dydžio, kuris yra priimtinas gamintojams, atsižvelgiant į būtinybę išlaikyti Bendrijos gamybą reikiamame lygyje.

6 straipsnis

Tikslinė rinkos kaina yra nustatoma tokio dydžio, kuris sudarytų sąlygas normaliai prekybai pagamintu alyvuogių aliejumi, atsižvelgiant į konkuruojančių produktų kainas ir ypač į galimas kainų kitimo tendencijas per prekybos metus ir į tai, kaip dažnai kiekvieną mėnesį kyla alyvuogių aliejaus kainos, minimos 9 straipsnyje.

7 straipsnis

Intervencinė kaina, garantuojanti, kad gamintojai galės parduoti savo produktus už tokią kainą, kuri, atsižvelgiant į rinkos svyravimus, yra kiek įmanoma artimesnė tikslinei rinkos kainai, prilygsta tikslinei rinkos kainai, atėmus pakankamą sumą, kad būtų galima prisitaikyti prie rinkos svyravimų ir įtraukti alyvuogių aliejaus transportavimo iš gamybos į vartojimo sritis išlaidas.

8 straipsnis

Slenkstinė kaina yra nustatoma taip, kad importuojamo produkto pardavimo kaina 13 straipsnio 2 dalyje minėtuose sienos perėjimo punktuose būtų tokia pati, kaip ir tikslinė rinkos kaina.

9 straipsnis

Siekiant sureguliuoti pardavimus, tikslinė rinkos kaina, intervencinė kaina bei slenkstinė kaina kiekvieną mėnesį per visą 10 mėnesių laikotarpį nuo sausio 1 d. yra pakeliama visoms trims kainoms vienodu dydžiu.

Vienodo dydžio kasmėnesinį kainų padidinimą kiekvienais metais nustato Taryba Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, bei atsižvelgdama į Bendrijos vidutines saugojimo išlaidas ir apskaičiuotas palūkanas.

10 straipsnis

1. Tais atvejais, kai tikslinė gamybos kaina yra didesnė negu prekybos metų pradžioje vyraujanti tikslinė rinkos kaina, alyvuogių aliejaus, išgauto Bendrijoje iš Bendrijoje išaugintų alyvų, gamintojams suteikiama subsidija, prilygstanti skirtumui tarp šių dviejų kainų. Ši subsidija yra suteikiama tik tam aliejui, kuriam dar nebuvo taikytos šios dalies nuostatos.

2. 1 dalyje minėto subsidijos suteikimo principus nustato Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Laikydamasi tos pačios tvarkos, Taryba patvirtina priemones, garantuojančias, kad alyvuogių aliejaus gamintojai gautų šią subsidiją tik už tą aliejų, kuris atitinka 1 dalyje išdėstytas sąlygas.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės yra nustatomos 38 straipsnyje numatyta tvarka.

11 straipsnis

1. Kiekvienoje alyvuogių aliejų gaminančioje valstybėje narėje intervencinė agentūra, laikydamasi pagal 5 straipsnio dalies nuostatas nustatytų reikalavimų, superka Bendrijos kilmės ir gamybos srityse esančiuose intervenciniuose centruose siūlomą alyvuogių aliejų. Intervencinė agentūra superka intervencine kaina ir tik ta kaina.

Tačiau tais atvejais, kai intervencinei agentūrai siūlomo aliejaus aprašymas arba jo kokybė neatitinka tos, už kurią intervencinė kaina buvo nustatyta, supirkimo kaina yra koreguojama pagal kainų padidinimo ar sumažinimo skalę.

Be to, jei intervencinės agentūros prašymu aliejus yra pristatytas į kitą, o ne į tą centrą, kurį pateikdamas pasiūlymą nurodė pardavėjas, mokant išmoką reikia atsižvelgti į pardavėjui pasikeitusias transportavimo išlaidas.

2. Siekiant stabilizuoti rinką, per visus prekybos metus intervencinės agentūros gali sudaryti Bendrijos alyvuogių aliejaus saugojimo sutartis pagal nuostatas, priimtas Tarybos, veikiančios pagal Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatytą balsavimo tvarką esant Komisijos pasiūlymui.

3. Intervencinių agentūrų supirktas alyvuogių aliejus neparduodamas Bendrijos rinkoje tokiomis sąlygomis, kurios trukdytų nustatyti tikslinę rinkos kainą.

4. Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nustato pagrindinius intervencinius centrus ir išdėsto kriterijus, pagal kuriuos būtų galima nustatyti kitus centrus; pastarieji yra nustatomi 38 straipsnyje išdėstyta tvarka po konsultacijų su suinteresuota valstybe nare.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės ir ypač tos, kurios yra susijusios su kokybe ir pagal 1 dalies nuostatas siūlomų siuntų dydžiu, yra nustatomos 38 straipsnyje numatyta tvarka.

12 straipsnis

Siekdama sušvelninti derliaus apimčių svyravimo poveikį pasiūlos ir paklausos balansui ir taip stabilizuoti vartotojų kainas, Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali pareikalauti, kad intervencinės agentūros sudarytų buferines alyvuogių aliejaus atsargas. Laikydamasi tos pačios tvarkos, Taryba nustato buferinių atsargų sudarymo, tvarkymo ir panaudojimo sąlygas.

13 straipsnis

1. Jei slenkstinė kaina yra didesnė už CIF kainą, už nerafinuoto alyvuogių aliejaus importą iš trečiųjų šalių imamas mokestis, prilygstantis skirtumui tarp šių dviejų kainų.

2. CIF kaina, apskaičiuojama Bendrijos sienų kirtimo punktui, yra nustatoma remiantis pačiomis palankiausiomis pirkimo sąlygomis pasaulio rinkoje.

Sienos kirtimo punktus nustato Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remiantis Komisijos pasiūlymu, ir atsižvelgiant į tai, ar tas punktas yra svarbus importuojamoms prekėms įvežti.

Nustatant pačias palankiausias pirkimo sąlygas, atsižvelgiama tik į tuos pasiūlymus, kurie atitinka realias rinkai būdingų kiekių pirkimo sąlygas.

Kainos yra taip patikslinamos, kad būtų galima nukrypti nuo aprašymų ar kokybės, pagal kurią buvo nustatyta slenkstinė kaina.

3. Tais atvejais, kai laisva skelbiama kaina pasaulio rinkoje nėra lemiamas faktorius pasiūlos kainai nustatyti ir kai ši kaina yra žemesnė negu pasaulio rinkos kainos, kaina, nustatoma remiantis pasiūlos kaina, yra pakeičiama CIF kaina tiems ir tik tiems importuojamiems produktams.

4. Mokestį nustato Komisija. CIF kainos ir 3 dalyje minėtos kainos nustatymo kriterijai bei detalios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 38 straipsnyje numatyta tvarka.

14 straipsnis

1. Už rafinuoto alyvuogių aliejaus importą iš trečiųjų šalių yra imamas mokestis. Šis mokestis susideda iš kintamo dydžio komponento, kuris atitinka mokestį, imamą už tą alyvuogių aliejaus kiekį, kuris yra reikalingas jo gamybai (ja gali būti standartinė norma) ir nustatyto dydžio komponento, skirto perdirbimo pramonei apsaugoti.

2. Išsamias šio straipsnio taikymo taisykles nustato Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

15 straipsnis

1. Už alyvuogių, klasifikuojamų subpozicijoje Nr. 07.01 N ir 07.03 A, išskyrus tas, kurios yra skirtos kitokiam tikslui nei alyvuogių aliejui spausti, importą iš trečiųjų šalių, šalia muito normos pagal Bendrąjį muitų tarifą, imamas papildomas mokestis, apskaičiuotas pagal mokestį, taikomą alyvuogių aliejui pagal 13 straipsnio nuostatas ir pagrįstą importuojamo produkto aliejaus sudėtimi. Mokestis yra sumažinamas tokiu dydžiu, kuris yra gaunamas taikant muitą pagal importuojamo produkto vertę. Šiam dydžiui galima nustatyti pagrindinę apmokestinimo normą.

2. Už 1 straipsnio 2 dalies e punkte minėtų produktų importą iš trečiųjų šalių imamas mokestis, apskaičiuojamas pagal alyvuogių aliejui taikomą mokestį ir pagrįstas importuojamo produkto aliejaus sudėtimi.

Tačiau toks mokestis imamas tik tais atvejais, jei nėra pažeidžiami įsipareigojimai pagal GATT.

3. Išsamias šio straipsnio taikymo taisykles ir ypač tas, kurios reglamentuoja aliejaus sudėtį, kuriai galima nustatyti standartinę normą, nustato Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje numatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

16 straipsnis

Importui taikomas toks mokestis, kuris galioja importavimo dieną.

17 straipsnis

1. Importuojant bet kokius 1 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose išvardytus produktus, reikia pateikti importo licenciją. Eksportuojant alyvuogių aliejų į trečiąsias šalis, reikia pateikti eksporto licenciją.

Licencijos yra išduodamos suinteresuotai šaliai parašius pareiškimą jai gauti pagal taisykles, kurias turi nustatyti Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Šiose taisyklėse gali būti numatyta, kad reikia pateikti depozitą.

2. Importo bei eksporto licencijos galioja nuo jų išdavimo dienos iki trečiojo mėnesio po išdavimo mėnesio pabaigos.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės yra nustatomos 38 straipsnyje numatyta tvarka.

18 straipsnis

1. Kai alyvuogių aliejus yra eksportuojamas į trečiąsias šalis:

— skirtumą tarp Bendrijos ir pasaulio rinkos kainų galima padengti grąžinamąja išmoka tais atvejais, kai pirmoji yra didesnė už pastarąją,

— galima imti ne didesnį mokestį, negu skirtumas tarp pasaulio rinkos ir Bendrijos rinkos kainų, tais atvejais, kai pirmoji yra didesnė už pastarąją.

2. Nuostatas dėl šio straipsnio taikymo priima Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

19 straipsnis

Žuvų ir daržovių konservų gamyboje naudojamam aliejui galima taikyti gamybos grąžinamųjų išmokų sistemą arba laikinai sustabdyti dalies ar viso importo mokesčio mokėjimą.

Nuostatas dėl šio straipsnio taikymo priima Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

20 straipsnis

1. Jei Bendrijos alyvuogių aliejaus rinkoje atsiranda arba jai gresia atsirasti rimtų trikdymų dėl:

— 1 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose išvardytų produktų importo iš trečiųjų šalių ir ypač tais atvejais, kai intervencinėms agentūroms tenka supirkti didelį alyvuogių aliejaus kiekį pagal 11 straipsnio 1 dalies nuostatas,

— alyvuogių aliejaus eksporto į trečiąsias šalis ir ypač tais atvejais, kai alyvuogių aliejaus rinkos kaina ženkliai viršija arba kyla grėsmė, kad viršys rinkos tikslinę kainą, arba tais atvejais, kai buvo nuspręsta realizuoti buferines atsargas,

galima imtis atitinkamų priemonių iki to laiko, kol trikdymai ar jų grėsmė išnyks.

2. Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nusprendžia, kokio pobūdžio priemonių derėtų imtis, ir priima nuostatas dėl šio straipsnio taikymo.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Kiti Bendrijoje gaminami augaliniai aliejai ir aliejinių augalų sėklos

21 straipsnis

Aliejinių augalų sėklos, kurioms yra taikomos 22–29 straipsnių nuostatos, yra:

— rapsukų ir rapsų sėklos,

— saulėgrąžų sėklos.

Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali nuspręsti, kad šios nuostatos yra taikytinos ir kitoms aliejinių augalų sėkloms.

22 straipsnis

1. Kasmet tokiu laiku, kuris leistų ūkininkams suplanuoti savo gamybą ir pirmą kartą 1966 metais, Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nustato bendrą tikslinę kainą kiekvienai aliejinių augalų sėklų rūšiai Bendrijoje ir ta pačia tvarka nustato pagrindinę intervencinę kainą, apskaičiuotą intervenciniams centrams.

Pagal 25 straipsnio nuostatas šios kainos galioja visus prekybos metus, prasidedančius kitais kalendoriniais metais. Jos priklauso nuo standartinės kokybės, yra nustatomos didmeninei prekybai ir į jas neįeina mokesčiai.

Kiekvienų prekybos metų pradžios ir pabaigos datas, taip pat datą, iki kurios reikia nustatyti tikslines kainas ir pagrindines intervencines kainas bei kiekvienos rūšies sėklų standartinę kokybę, nustato Taryba 1 pastraipoje minėta tvarka.

2. Gerokai prieš prasidedant kiekvieniems prekybos metams, Taryba 1 dalyje minėta tvarka nustato pagrindinius intervencinius centrus bei tuose centruose taikytinas išvestines intervencines kainas.

Ta pačia tvarka Taryba išdėsto kriterijus, pagal kuriuos galima nustatyti kitus centrus ir kitas išvestines intervencines kainas. Šie centrai ir kainos yra nustatomi 38 straipsnyje numatyta tvarka, po konsultacijų su suinteresuotomis valstybėmis narėmis.

23 straipsnis

Tikslinės kainos yra nustatomos tokiu lygiu, kuris būtų teisingas gamintojams, atsižvelgiant į poreikį išlaikyti reikiamą gamybos lygį Bendrijoje.

24 straipsnis

Išvestinė intervencinė kaina, garantuojanti, kad gamintojai galės parduoti savo produkciją už kainą, kuri, numatant rinkos svyravimus, yra kiek galima artimesnė tikslinei kainai, prilygsta tikslinei kainai, atėmus pakankamo dydžio sumą, kuri padėtų prisiderinti prie rinkoje vykstančių svyravimų.

Išvestinės intervencinės kainos yra nustatomos tokio dydžio, kad, natūraliomis kainodaros sąlygomis ir atsižvelgiant į rinkos poreikius, sėklos galėtų laisvai judėti Bendrijoje.

25 straipsnis

Norint sureguliuoti pardavimus, tikslinė bei intervencinė kainos kiekvieną mėnesį ne mažiau kaip 5 mėnesių laikotarpiui, pradedant trečiuoju pateikimo į rinką mėnesiu, yra padidinamos vienodu dydžiu abiem kainoms.

Mėnesinį padidinimą, kuris kiekvieną mėnesį yra vienodo dydžio, nustato Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir atsižvelgdama į vidutines saugojimo išlaidas bei palūkanas Bendrijoje.

26 straipsnis

1. Kiekvienoje valstybėje narėje intervencinė agentūra 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka superka Bendrijos kilmės ir intervenciniuose centruose jai siūlomas sėklas. Intervencinė agentūra jas superka už intervencinę ir tik už intervencinę kainą.

Tačiau, jei intervencinei agentūrai siūlomų sėklų kokybė neatitinka tos kokybės, už kurią intervencinė kaina buvo nustatyta, supirkimo kaina yra koreguojama pagal kainų padidinimo bei sumažinimo skalę.

Be to, jei intervencinės agentūros prašymu sėklos yra pristatomos į kitą, o ne į tą centrą, kurį parduodamas prekę nurodė pardavėjas, apskaičiuojant užmokestį reikia atsižvelgti į pardavėjui pakitusias transportavimo išlaidas.

2. Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nustato:

a) intervencijos sąlygas, kuriomis ji bus vykdoma per paskutiniuosius 2 prekybos metų mėnesius;

b) principus, reglamentuojančius intervencinių agentūrų supirktų sėklų realizavimą.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, ypač dėl siūlomų siuntų dydžio bei kokybės, yra nustatomos 38 straipsnyje numatyta tvarka.

27 straipsnis

1. Tais atvejais, kai galiojanti kokios nors rūšies sėklų tikslinė kaina yra aukštesnė už tos rūšies sėklų pasaulio rinkos kainą, nustatytą pagal 29 straipsnio nuostatų reikalavimus, už Bendrijoje išaugintas ir perdirbtas tos rūšies sėklos yra suteikiamos subsidijos. Pagal 3 dalyje nustatytas išimtis, ši subsidija prilygsta skirtumui tarp šių kainų.

2. Tais atvejais, kai 1 straipsnio dalyje nustatyta teisė gauti subsidiją yra įgyjama per 2 pirmuosius prekybos metų mėnesius, galima ir toliau gauti išmokas už ankstyvą prekybą.

3. Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nustato:

a) principus, pagal kuriuos galima duoti 1 straipsnio dalyje minėtą subsidiją;

b) principus, pagal kuriuos yra nustatomas subsidijos dydis, susiklosčius neįprastoms aplinkybėms;

c) taisykles, leidžiančias patikrinti teisę į subsidiją; tos taisyklės gali būti taikomos Bendrijos kilmės ir iš trečiųjų šalių importuotoms sėkloms; dėl pastarųjų galima priimti nuostatą dėl importo licencijų sistemos pateikiant depozitą;

d) sąlygas, kai yra leidžiama iš anksto nustatyti subsidijos dydį;

e) 2 dalies taikymo nuostatas.

4. Subsidijos dydį nustato Komisija.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės yra nustatomos 38 straipsnyje numatyta tvarka.

28 straipsnis

1. Gali būti skiriama grąžinamoji išmoka už Bendrijoje išaugintų aliejinių augalų sėklų eksportą į trečiąsias šalis; šios išmokos dydis neturi viršyti skirtumo tarp Bendrijos ir pasaulio rinkos kainų, jei pirmosios yra aukštesnės už pastarąsias.

2. Nuostatas dėl 1 straipsnio dalyje minėtos grąžinamosios išmokos nustatymo ir, prireikus, jos išankstinio nustatymo priima Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

29 straipsnis

Bendrijos sienos kirtimo punktams apskaičiuota pasaulio rinkos kaina yra nustatoma remiantis pačiomis palankiausiomis pirkimo sąlygomis, ir jei reikia, kainos yra patikslinamos atsižvelgiant į konkuruojančių produktų kainas. Šio nustatymo kriterijus pateikia ir kiekvienos rūšies sėklų kainas sienos kirtimo punktuose nustato Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

30 straipsnis

Penkerius metus nuo tos dienos, kai valstybė narė panaikina nacionalines priemones, dėl kurių kyla kitokių nei alyvuogių aliejus augalinių aliejų kainos, ji gali subsidijuoti aliejaus gamybą iš Bendrijoje išaugintų vynuogių kauliukų.

31 straipsnis

Iki to laiko, kol bus įgyvendinta bendra žemės ūkio politika linų auginimo srityje, valstybės narės gali subsidijuoti sėmenis aliejaus gamybai.

32 straipsnis

30 ir 31 straipsniuose minėtas subsidijas galima suteikti tik tiems produktams, kuriems buvo naudingas tiesioginis ar netiesioginis kainų palaikymas suinteresuotoje valstybėje narėje per prekybos metus, ir iki to laiko, kol bus pradėtos taikyti šio reglamento nuostatos.

Subsidijos turi būti suteikiamos nuo pirmųjų prekybos metų, nuo kurių pradedamos taikyti šio reglamento nuostatos, ir tik tokios, kurių reikia kainoms palaikyti.

Prieš pradėdamos suteikti subsidijas valstybės narės pateikia Komisijai visą informaciją apie jų įvedimą, apskaičiavimą ir suteikimą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Bendrosios nuostatos

33 straipsnis

Išskyrus tuos atvejus, kai šis reglamentas numato kitaip, Sutarties 92, 93 ir 94 straipsnių nuostatos yra taikomos 1 straipsnyje išvardytų produktų gamybai ir jų prekybai.

34 straipsnis

Priemonės, kurių imasi valstybės narės, siekdamos padidinti kitų augalinių aliejų kainą alyvuogių aliejaus kainos atžvilgiu, kad šalyje pagamintam alyvuogių aliejui užtikrintų realizavimo rinką, yra nesuderinamos su šio reglamento taikymu 1 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatose išvardytiems produktams.

35 straipsnis

Nepažeisdamos teisės aktų dėl žmonėms vartoti skirto alyvuogių aliejaus suderinimo, valstybės narės patvirtina šio reglamento priede pateiktus alyvuogių aliejaus aprašymus bei apibrėžimus Bendrijos vidaus prekybos ir prekybos su trečiosiomis šalimis, išskyrus eksportą į trečiąsias šalis, tikslais.

36 straipsnis

Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remiantis Komisijos pasiūlymu, gali pakeisti 1 straipsnyje išvardytų produktų sąrašą arba, nukrypdama nuo šio reglamento nuostatų, dėl kiekvieno iš jų nustatyti bet kokias priemones, leidžiančias atsižvelgti į specialias sąlygas, galinčias paveikti šiuos produktus.

37 straipsnis

1. Įkuriamas Aliejų ir riebalų vadybos komitetas (toliau vadinamas Komitetu), susidedantis iš valstybių narių atstovų, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komitete valstybių narių balsai yra paskirstomi pagal Sutarties 148 straipsnio 2 dalies nuostatas. Pirmininkas nebalsuoja.

38 straipsnis

1. Kai būtina laikytis šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, pirmininkas, savo iniciatyva arba valstybės narės atstovui prašant, perduoda svarstytiną klausimą Komitetui.

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į svarstomų klausimų skubumą. Nuomonė patvirtinama dvylikos balsų dauguma.

3. Komisija patvirtina priemones, kurios turi būti nedelsiant pradėtos taikyti. Tačiau tais atvejais, kai priemonės neatitinka Komiteto nuomonės, Komisija jas nedelsiant pateikia Tarybai. Tokiu atveju Komisija gali atidėti savo priimtų priemonių įgyvendinimą ne daugiau kaip 1 mėnesiui nuo pateikimo dienos.

Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu, per mėnesį gali priimti kitokį sprendimą.

39 straipsnis

Komitetas gali nagrinėti bet kokį klausimą, kurį savo iniciatyva arba valstybės narės atstovui prašant pateikia pirmininkas.

40 straipsnis

Baigiantis pereinamajam laikotarpiui, Taryba, Sutarties 43 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir atsižvelgdama į sukauptą patirtį, nusprendžia, ar palikti 38 straipsnio nuostatas galioti, ar jas pakeisti.

41 straipsnis

1. Tarybos Reglamentas Nr. 25 ([1]) dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ir jam įgyvendinti skirtos nuostatos yra taikomos 1 straipsnyje išvardytų produktų rinkai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2. 3 straipsnio 6 dalyje numatytos kompensacinės sumos yra laikomos mokesčiais trečiosioms šalims pagal Tarybos Reglamento (EEB) Nr.130/60 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ([2])11 straipsnio 4 dalies nuostatas.

42 straipsnis

Šis reglamentas yra taikomas, kartu atsižvelgiant ir į Sutarties 39 ir 110 straipsnių nuostatas.

43 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Nuo 1966 m. lapkričio 1 d. jis yra taikomas 1 straipsnio 2 dalies c, d ir e punktuose išvardytiems produktams, o nuo 1967 m. liepos 1 d. – ir kitiems 1 straipsnyje išvardytiems produktams.

Jei prireiktų pereinamojo laikotarpio priemonių, leidžiančių pereiti nuo valstybėje narėje galiojančios prie šiame reglamente numatytos sistemos, ir ypač tais atvejais, jei dėl šios sistemos įvedimo reglamente nustatytu laiku iškiltų didelių sunkumų dėl kai kurių produktų, tos pereinamojo laikotarpio priemonės yra priimamos 38 straipsnyje nustatyta tvarka.

Jų galiojimas yra apribojamas pirmaisiais šio reglamento taikymo kiekvienam produktui metais.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimtas Briuselyje, 1966 m. rugsėjo 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

B.W. BIESHEUVEL

([1]) OL 30, 1962 4 20, p. 991/62.
([2]) OL 165, 1966 9 21, p. 2965/66.

PRIEDAS

35 straipsnyje minėti aprašymai ir apibrėžimai

1. *Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus* (galima vartoti ir žodžių junginį – grynas pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus): alyvuogių aliejus, pagamintas mechaninių procesų būdu ir neturintis jokių kitų aliejaus rūšių ar kitokiu būdu išgauto alyvuogių aliejaus, priemaišų.

   Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus yra klasifikuojamas taip:

   a) *aukščiausios kokybės*: nepriekaištingo skonio/kvapo alyvuogių aliejus, kuriame laisvosios riebalų rūgšties kiekis oleino rūgšties pavidalu yra ne didesnis kaip 1 g/100 g;

   b) *aukštos kokybės*: turintis tas pačias savybes kaip ir aukščiausios kokybės alyvuogių aliejus, kuriame laisvosios riebalų rūgšties kiekis oleino rūgšties pavidalu yra ne didesnis kaip 1,5 g/100 g;

   c) *paprastasis* (galima vartoti ir žodžių junginį „gana aukštos kokybės“): gero skonio/kvapo alyvuogių aliejus, kuriame laisvosios riebalų rūgšties kiekis oleino rūgšties pavidalu yra 3,3 g/100 g;

   d) *klasikinis* (lempų aliejus) – nemalonaus skonio/kvapo alyvuogių aliejus, kuriame laisvosios riebalų rūgšties kiekis oleino rūgšties pavidalu yra didesnis negu 3,3 g./100 g.

2. *Rafinuotas alyvuogių aliejus* (galima vartoti ir žodžių junginį „grynas rafinuotas alyvuogių aliejus“): alyvuogių aliejus, gaunamas išvalius pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų.

3. *Grynas alyvuogių aliejus*: pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus ir rafinuoto alyvuogių aliejaus mišinys.

4. *Maišytas alyvuogių išspaudų aliejus*: aliejus, gaunamas apdorojant tirpikliais produktus, klasifikuojamus pozicijoje Nr. ex 23.04 ir išvardytus 1 straipsnio 2 dalies e punkto nuostatose.

5. *Rafinuotas alyvuogių išspaudų aliejus*: aliejus, gaunamas išvalius 4 punkte minėtą aliejų ir skirtas žmonėms vartoti.

6. *Rafinuotas alyvuogių išspaudų aliejus ir alyvuogių aliejus*: rafinuoto alyvuogių išspaudų aliejaus ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus mišinys.

7. *Techninis maišytas alyvuogių išspaudų aliejus*: bet koks aliejus, gaunamas ne iš 1–6 punktuose išvardytų produktų, bet iš produktų, klasifikuojamų pozicijoje Nr. ex 23.04 ir išvardytų 1 straipsnio 2 dalies e punkte.